

పతనమైన ప్రకృతి

“రంగీ ఓసే... రంగీ ... అప్పడా లొద్దానే... ఆరినీ సిగు బండ కరసిపోనూ... హి... హి... హి...” వెంకడి నవ్వుకు నాంచారమ్మ వులిక్కి పడింది. పాలన్నీ నేల పాలయ్యాయి, వెంకటి కేసి దీనంగా చూసింది. వాడు మోట బావి అంచున బోర్ల వడుకొని నీటిలోకి చూస్తున్నాడు. “యీ మధ్య మరీ ఎక్కవైంది” - కొడుకు ఖర్మకు నొసలు బాదుకుంటూ ఖాళీ పాత్ర తీసుకొని యింట్లోకి నడచింది నాంచారమ్మ.

- పదేండ్ల క్రితం -

ఉన్న వొక్కతమ్ముడూ ‘పెద్దమొరి వుణ్ణమా’ని నేల రాలిపోతే. దినానికి పోయి దిక్కులేవి మేన కోడలు, రంగిని వెంట బెట్టు కొచ్చింది. అప్పటికి రంగికి ఎనిమిది దేండ్లుండొచ్చు. పలుకరించటానికి వచ్చే అమ్మలక్కలు రంగిని చూసి “కోడ లొచ్చిందిగా, నీ కట్టాలు తప్పతాయిలే” అంటుంటే నాంచారమ్మ సగర్వంగా శ్వాసించేది.

నాంచారమ్మ భర్త పక్షవతంతో కుక్క లో పడాడు. విధిగా నొకరు కాపెట్టుకోవలసిన దీనసీతి. అందుకే వెంకడ్ని చదివించాలని అనుకొన్నా మొగదిక్కు లేక వాణ్ణి పాలేరు తనముంచింది. వాడి తెచ్చే పది బస్తాలకు తోడు వేరే సంపాదన లేక పోయినా సంసారం మప్పింతగానే యాడుకొచ్చింది యిప్పుడు రంగి లావటంతో ఖర్మతోపాటు సంపాదన పెరిగింది. యిన్నాళ్ళ మాదిరి తాను యింటి దగ్గరుండకుండా రంగికి యిల్లప్పజెప్పి తను కూలికీ. కోతకూ వెళ్ళేది. యింటి పనంతా రంగి చూసేది. అప్పుడప్పుడు రంగికి కూలికి పోవాలని పించినా. నాంచారమ్మ ఒప్పుకోక పోయేది. అయినా ‘వద్దు’ అని ముఖంమీద చెప్పలేక-

“నాకేం తెలుసు నీ మొగిడిట్టం” అనేది నవ్వుతూ. రంగికి వళ్ళు మండకొచ్చేది. “ఆ మొద్దు బావకి - కిట్టాలూ, కట్టాలూ. తెలుసాయేం?” అనేది అసహ్యంగా. వెంకడ్ని ‘మొద్దు బావ’ అనటం నాంచారమ్మకు కష్టంగా వుండేది అయినా పడుచు తనంలో పైపెకి అలానే అంటారులే, అనుకొని తన్నుతాను సరిపెట్టుకొనేది.

రచన:

జూపల్లె

ఏది ఏమైనా, రంగినీడ యింటికొచ్చి న్నాటనుండి నాంచారమ్మకు ఓ బెడద మాత్రం తప్పింది. కోడలొచ్చినట్టే భావించింది. పది మందితోనూ భాషించేది. రంగికి మూడు ముళ్ళు వెయ్యూట కోసం నిల్చుంది - కాలం లారేదు.

అత్తతో ఎలావున్నా వెంకడు బావను చూస్తే మాత్రం రంగి పేనులా మారేది. “బావా, బావా, అని విసిగించటం, వెంకడేదన్నా అంటే ఏడుస్తూ నాంచారమ్మతో

పిర్యాదు చేయటం, వాళ్ళ తగువులు తీర్చలేక నాంచారమ్మ నవ్వుకుంటుంటే రంగికి వుడుకు మోత్రనం ముంచుకొచ్చి” చొగు బావా... నల్ల మొద్దు బావా. ... అని పదం పాడుతూ మోటబావి చుట్టూ పరుగెత్తి. చివరికి వెంకడి చేతుల్లో, ఏడుస్తూ చెంప లేసుకొని నంది కొప్పకొనేది. వెంకడూ, రంగీ, చెట్టా పట్టా లేసుకొని మోట బావి చుట్టూ గెంతు తుంటే నాంచారమ్మ తను పెద్ద మనిగయినప్పటి రోజుల్ని చూసు కొంటూ దీవించేది.

వెంక డెప్పుడూ రంగిని పేరుతో పిలువక పొయ్యేవాడు ‘ఏమే, నిన్నే.’ అని పిలుస్తుంటే రంగికి తరగని కోపం ముంచు కొచ్చేది. చీపురు దిరగేసి కొట బోయేది. వెంకడు పారిపోకుండా సహించటానికే సిద్ధ మన్నట్లు నిలబడితే. ఏదేవుంది. పరుగెడితే మాత్రం ఓడిపోయి “లిండికొత్తా వుగా, అప్పుడు వెపుతా, నల్లరంగు బావ పని -” అనేది వెక్కిరిస్తూ.

వెంకడు నల్లగా. వుండలు తిరిగిన కండలాలతో నున్నాగా వుంటాడు. నల్లగా మెరుస్తున్న వాడి శరీరం. తెల్లని పండ్లు. వుంగరాల జుట్టు. గూడెంలో పడుచు కన్నె లకి వెంకడంటే తగని సిగయ్యేది వాడు రొమ్ము విరుచుక తిరుగుతుంటే అచోరకంగా అన్నించేసి అమ్మాయిలకు.

రంగి ‘కీది’ సూతారాము గిట్టడు. చెరువు దగిర కన్నెకారంతా నీళ్ళు ముంచుకో నియ్యకుండా - నీ బొగ్గు బావ ఏ ముట్టా డోడెప్పు, బుగ్గ గిట్టతా? అంటూ గుచ్చి, గుచ్చి, ఆడుగుతుంటే రంగికి

enco PROCESS

COLOUR, HALFTONE LINE & CINEMA SLIDES BLOCK MAKERS

4-4-242/1 Opp : BOMBAY LODGE
SULTAN BAZAR HYDERABAD - I

బాధగా వుండేది. కోపం కూడా వచ్చేది. ఆ కోపం నవ్వు పుట్టించేలా వుంటుంది. వాళ్ళు నవ్వుతుంటే సిగ్గిలిపోయే రంగితో "ఏ...రంగీ ముందుండే పండుగ దా పెట్టుకో..." అంటూ ఎగతాళి చేసేవారు.

అలా గడిశాయాచార్యులు, వెంకడి కిప్పుడు ఇంకా వై ఏండ్ల వయస్సు. రంగి దోరపండిన దొండ పండులా వుంది. నునుపు దేరిన రంగి బుగ్గలు రోజూ రంగుకి మారాయి. పైట సరుకోవటం, బుజాయి చూసుకోవటం, తల వొంచుక నడవటం పూర్తిగా నేర్చుకుంది. నాంచారమ్మకి ఆరాట మెక్కువైంది. అయితేనేం, ఆరాటం తప్పని సరిగా ఆణుచుకోవాల్సి వచ్చింది. పక్షవాతంతో వున్న భర్త గుటుక్కు

మనటం తొందరగానే ముప్పిపోయింది. 'చచ్చిన వాళ్ళతో పాటూ మనమూచస్తామా' అనుకొన్నా కులానికి భయపడింది.

ఓ నాడూ...

రంగి సంధ్యవేళ పసంతా తీర్చుకొని తీరీగ్గా కూర్చుంది. నాంచారమ్మ కూలి గింజల కోసం పెడకాపు యింటికి చేరింది వెంకడప్పడే చేరాడింటికి. వాణి చూసినా పలుకరించలేదు రంగి. పట్టనట్టు కూర్చుంది.

"ఏమే రంగీ నీళ్ళతోడరాదుచే...?" ముల్లు కర్ర సూరులో కుచ్చుతూ అన్నాడు రంగికి చుర్రుమంది.

"యిదుగో...ఎన్ని మార్లు వెప్పా లేంటి?"

"ఏమయిందే, నాకు తెలీకదుగుతున్నా

పెండానివి కాకపోతావా?"

"అయితే మాత్రం, యిప్పట్నుంచే నవారి చెయ్యాలని రాసుందేటి?"

"ఓ...యబ్బో...నీ తప్పగొయ్యి... మా పోర్సు మీయందే మవ్వారం"

రంగి మాటాడలేదు. వెంకడామెకేసి ఓ సారి చూసి "తలదువ్వకోలేదేలే? రంగీ నీవు నూనె రాసుకొని జడేసుకుంటే, నాకు సంబరంగా వంటాదే?" ముసి ముసిగా నవ్వాడెంతడు.

"వుంటాదీ...పురిడితే ఏవుంది మరి? ఆది సరేగాని, గూడెంలో ఆట్లా అనుకుంటారేటి?"

"ఎవరేయి..."

(చుగతా 19వ పేజీలో)



డా॥ రాజగోపాలా చార్యులు

ఎ. ఎం. పి. (రిజిస్టర్డు) వారి

న వ జీ వ న్

(బలవర్ధక సంజీవి)

అశ్వగంధే శతావరి. బ్రాహ్మీ విదారి, ద్రాక్ష, రత్నపురుష, మిశ్రత్రయం, అర్జున, బబ్బుల, అమలక, శారిబ మొదలగు బలవర్ధకములగు అనేక యువగల మూలికల సమ్మేళనముచే శాస్త్రీయముగా శయారుచేయబడి, ఇప్పటి కనేకులచే వాడబడింది. దీని అద్భు గుణము వేసోళ్ళ ప్రకటింపబడుచున్నది. దీని సేవలవలన ఏకారణముచే చెడి పలుచబడిన వీర్యమునైన , పెంటనే గట్టిపరచి, మధ్యనపుంసకత్వము. సీఘ్రస్కలనము, స్వప్నస్కలనము, శుక్లనష్టము, గుండెడడ, ఆయాసము, నిక్కాకలు, నీరసముగా యుండుట, కాళ్ళచేతులు లాగుట, మంటలు, తిమ్మెర్లు, మలబద్ధకము, ఆకలి లేకపోవుట కడుపులోమంట, గుండెలోమంట, నిద్రనష్టపోవుట, మొదలగు సమస్త వ్యాధులు అనతి కాలములో నివారించి అపరిమిత వీర్యవృద్ధి, నరములకు పటుత్వము, అధికబలము, సంభోగశక్తి ఉత్సాహము, ఆనందము, కలుగచేయువగ ప్రసాదిని; స్త్రీలు, పురుషులు, బాలురు, వృద్ధులు వయోభేదములేక అన్ని ఋతువులందును నిర్భయముగా వాడతగిన అత్యద్భుత ఓషధిరసాయన మిదియే, వేయేల ఒకసారి వాడిన మీకే దీని ప్రభావమును వెల్లడి చేయగలరు.

వెల పెద్దసీసా 1 కి రు 4-50

చిన్న సీసా 1 కి 2-50

రాజ్యలక్ష్మీ ప్రొ. డెక్కు,
మచిలీపట్నం.

పతనమైన ప్రకృతి

(10వ పేజీ తరువాయి)

“నిన్నే, రొమ్మిడిసి నడితై మొగసిరి ఎక్కువైదా, ఆ సుబ్బులు, లచ్చి, నన్ను ఎగసికం పట్టిచ్చి పరువు తీస్తుందారు.”

“మదైన నీ పూ నెందుకే?”

“ఎందుకా, మొగుడి వైనందుకు.”

వెంకడి కా మాటల్లో పళ్ళుతా ఆవిర్లు కమ్మింది. కండ్లల్లో వుండ్రేకం వులికింది. ఎన్నడూ జరగని పనికి పడింది-ఆ పులికి పాటులో ఆనిగ్వచసీయ తన్మయత్వం పొడసూపింది. సిగిలిపోయింది. తల ధానంతటదే వాలిపోయింది. పెద్దగా అరవ జోయింది. నోరు కదలేదు. విడిపించుకో జూసింది. అదీ చేతకాలేదు. వెంకడు పట్టు కొన్న బుజాలు కుంచించుక పోతున్నాయి.

“రంగీ....” చాలా సేపటికి మృదువుగా కదిలాయి వెంకడి పెదాలు.

“.....”

మళ్ళీ విలిచాడు పిల్లగాలిలా.... పూగి పోయింది రంగిమనసు- “వూ... వదులు” సిగ్గు-రంగి నోట్లోంచి జారింది.

“వొదుల్తా ఒక్క ముద్దు” చిన్నగా వెంకడు.

“తప్పు యిప్పుదొడ్డు”

“మరెప్పుడు?”

“తలంబ్రాలు తోసుకున్నాక” తలొంచు కొనే అంది రంగి.

“రంగీ”

“అ...బ్బి.... యింకొదులు అత్త కానా సేవయింది పొయ్యి”-

“యా చొక్కటి నెప్పు శానాల్నుంచి అనుకుంటున్నా”

“రంగి తలెత్తి ఏమిటన్నట్లు చూసింది. కుంచించుకొనే కండ్రతో”

“నేనంటే నీకు ‘యిది’ వుందానే?”

—రంగికి సిగ్గేసింది. ఏదో చెప్పాలను కొంది. మాటలు దొరకలేదు. మళ్ళీ అడి గాడు వెంకడు. ఆ కంఠంలో జాలి, అళ తలూపింది రంగి-తలొంచుకొని.

వెంకడు నిట్టూర్చాడు. “రంగీ నువ్వు ‘బొగు బావ’ అంటుంటే, నేను నల్లగా వుండానని ‘యిది’ లేదనుకొన్నాను నీకు. మరి ‘యిది’ వున్నోళ్ళ అట్లా పిలుస్తారా” ఆ స్వరానికి రంగి భాధ పడింది.

“యిక పిలువన్నే... యింకొదులు అబ్బా....”

వెంకడు రంగి బుజాలు చివరిసారిగా గట్టిగా నొక్కి యీల వేసుకుంటూ పాక లోకి చేరాడు. రంగి కడోలా వుంది. వెంకడి ముఖం సూడాలంటే సిగ్గయింది. యింకా మనసు తేరుకోలేదు.

“ఏమిచే పిల్లదానా అట్లా కునికీపాటు

పడుతున్నావ్? వాడొచ్చిండు నీళ్ళతోడు” అంది చెంగులోని జొన్నలు చేటలోపోస్తూ నాంచారమ్మ. రంగి యిహంలో కొచ్చి, దొంగలా పారిపోయింది.

రంగి కారాత్రి నిద్రపట్టలేదు. మనసు గాలిలో ఆడుకొంటుంది వళ్ళంతా నెగలు ఎదో ఆరాటం. వుత్తేజం ఏమో కావాలని పించే ఆలోచనలు.

నాంచారమ్మ గురక తీస్తుంది. వెనక పాకలోంచి ఎల్లపెయ్యి మెడలోని గంట మ్రొగుతుంది. ఆ శబ్దం ఏరో అలికిడి చేసింది రంగిలో. నెమ్మదిగా లేచి కూర్చుంది. నాంచారమ్మ కేసి ఓసారి చూసి, అంత కంటే నెమ్మదిగా అడుగు లేసుకుంటూ తడిక తీసుకొని పాకలోకి పోయింది.

వెంకడు మాంచి నిద్రలో వున్నాడు.

SUMMONS FOR DISPOSAL OF SUIT IN THE COURT OF THE CHIEF JUDGE, CITY SMALL-CAUSES COURT AT HYDERABAD

S. C. Suit No. 78 of 1968

Between :

D. Kamalavathy ... and ... Plaintiff
Sree Nilayam Pictures Private Ltd., Hyd. ... Defendant

To

The Managing, Director,
Sree Nilayam Pictures Private Ltd.,
No. 6-3-883/6, Punjagutta, Hyderabad.

Whereas the Plaintiff has instituted a suit against you for recovery of Rs. 1041.75 you are hereby summoned to appear in this court in person or by as Pleader duly Instructed and able to answer all material questions relating to the suit, or who shall be accompanied by some other person able to answer all such questions on the 15th day of April, 1968 at 11-00 O' clock in the forenoon to answer the claim.

Take notice that in default of your appearance on the day before mentioned the suit will be heard and determined in your absence.

BY ORDER OF COURT
G. VENKATSWAMI,
B.com., L.L.B.,
Advocate
for the Plaintiff

Hyderabad-A.P.
D/- 28-3-1968

వెన్నెలకు వాడి ముఖం. దిన్నె పండులా మెరుస్తుంది. ఆడుగుల్లో ఆడుగుల్లో మంచ దగ్గరకు వచ్చింది. కానీ తీరా పిలువాలనుకుంటే నోరు మూసుక పోయింది. తదే కంగా కాసేపు చూసింది. నవ్వుకుంది తన కొచ్చిన ఆలోచనకి పాకలోకి పోయి కట్టే సిన దూడనిప్పి. అవి పరిగెత్తుతుంటే "బావా" అంది. ఆమె స్వరం ఆమెకే వింతగా తోచింది.

వెంకడు రంగిని చూచి తెల్లబోయాడు. సమయం కోసం-అకాళంకేసి తలెత్తాడు. చాలా వేపటివరకు వానికి మాటలు దొరకలేదు. నిరుత్తరతతో రంగి కేసి చూస్తున్నాడు.
 "ఏంది బావా...అలో సూతావ్ మరే ఎల్లదూడ తెంపుకుంటే అలికిడికి వచ్చాను" ననగుతూ చెప్పింది.
 "నన్ను లేపితే పోలే, నువ్వెందు కొచ్చినవ్"

-రంగి మాట్లాడలేదు. మౌనంగా తలొంచుకుంది. వెంకడు దూడని కట్టేసి. ఆక్కడే నిల్చొని చూస్తున్న రంగి కేసి కోసంగా చూస్తూ "యిక ఘో...అమ్మ చూసిందాంటే యిద్దర్నీ తగలే త్తది. అసలే గూడెం" గున గునల మారింది.
 "ఊ..." అన్నది రంగి. అంతకన్న ఏమనాలో తోచలేదు.

"ఊ...ఏది నీ మొహం. తిన్నె దానివి, సూసినోళ్ళు ఏవను కొంటారు." "ఏమను కొంటారు?" అప్రయత్నం గనే అంది-జవాబు తోచి-వళ్ళు 'జల్లు' మంది. విరగ పూసిన థావాయ జల జలా లాలాయి.
 "తెగబడినోళ్ళు ఆంటారు" వెంకడు మంచం దుప్పటి దులిపి కప్పుకొని వారికి పోతూ-నువ్వు పోవే-నాకు విద్ర పట్టదు అన్నాడు.

రంగి మనసుతోనే విరుత్సాహంగా నెట్టార్చి వెళ్ళిపోయింది. వెంకడు వీలు దొరికి నప్పుడల్లా మరీ 'యిది' గా వుంటే వీలు చేసుకొనైనా రోజు కే కొంచెం వేవన్నా రంగితో మాట్లాడేవాడు. అలా తుదరనిరోజు రంగికి నిద్ర పట్టేది కాదు. నాంచారమ్మ దీన్ని

కనిపెట్టి, కంగారెత్తి పోయింది-మరి మూన్నెళ్ళాగాలంటే మనసు వొప్పుకోలేదు. అయినా శాస్త్రుల వారు లగ్నాలు యిప్పుడు లేవు అనటంతో వొప్పుకుంది.
 వెంకడు పాలేరు. తనానికి పది రోజులు నాగా పెట్టాడు. నాంచారమ్మ మొగోడై పోయింది. వెంకడు, రంగి, పోటీలతో

పెండ్లి పనులు చేసికుంటున్నారు. ముండ నాంచారమ్మ-పెండ్లికి చేసేహదావుడి చూసి పూరంశా అబ్బుర పడింది.
 నాత్రోజులుంది పెళ్ళి-వెంకడు పెద కాస్తని బండి ఆడుకొన్నాని వడ్డు మిలుకు తీసుకపోయాడు. ఆ పూళ్ళో మిలుకు లేదు. మరో పూళ్ళోకి పోవాలి-నాంచారమ్మ

వేలం ప్రకటన

మహారాజశ్రీ కాకినాడ సీ. డిస్ట్రిక్టు మ్యూసలు కోర్టులో
 O. S 327/65 E P 613/67

డిక్రీ హోల్డరు } మర్ల సత్యనారాయణ మూర్తి
 వాది }
 ప్రతివాది } and
 Jdr } పెద్దిరెడ్డి జగన్నాదం.

యా నెంబరు ప్రతి వాది తాలూకు యా దిగువ షెడ్యూలు దాఖలాసిరాస్తే రాస్తే పై కోర్టు వారి ఎదుట ది. 16-4-1968 తేదీ ఉదయం 10 గంటలలగా యితు యిస్తే హోరు షరతులకులో బర్ని వేలము వేలయబడును. వలయవారువచ్చి పాడుకోవచ్చును.

షెడ్యూలు

Item No. 1

తుర్పు గోదావరిజిల్లా కాకినాడ తాలూకా కాకినాడి సబురిజిస్ట్రారులో జేర్నీ కాల గ్రామం తాలూకా ప్రతివాది తాలూకా రివిజన్ సర్వే నెం. 308/2 రు పూరాయ 2-40 ట్లు జిరాయిత్ పల్లం భూమిన్నీ యిందలి నాన విధ ఫలవృక్షములు.
 0-90 హెక్టార్లు
 వాది కిమ్మత్తు రు 1500/-లు అమీనా కిమ్మత్తు రు 2880/-లు

Item No 2

తుర్పు గోదావరి జిల్లా కాకినాడ తాలూకా ద్రాక్షరామ సబు రిజిస్ట్రారులో చేర్చి కాజులూరు గ్రామం తాలూకా సర్వే నెంబరు 475/1 పూరాయె 18-87 లో మద్య 0-50 (0 20 హెక్టార్లు) భూమికి హద్దులు.
 తుర్పు-పెద్దిరెడ్డి స్వామి యీ చంద్రరావు గార్ల భూమి పడమర-బొగవరపు సూర్య నారాయణ గారి భూమి పు త్తరం-పెద్దిరెడ్డి స్వామి యీ చంద్రరావు గార్ల భూమి దక్షిణం-వెలుగుబంట్ల శ్రీరాములు తాలూకా జిరాయిత్
 నదరు హద్దులు మద్య ప్ర యయ్యి 0-50 ట్లు (0.20 హె) పల్లం భూమి యిందలి నాన విధ ఫల వృక్షములు సహా.
 వాది కిమ్మత్తు రు 250-00 అమీనా కిమ్మత్తు రు 1000-00

కాకినాడ } రామరాజు కృష్ణారావు
 22-3-68 } డిక్రీ హోల్డరు అడ్వకేటు
 కాకినాడ

కంసాలి దగరకి పోయింది. రంగి ఆనాడు యిల్లయిక్కోవటం, తలంటుకోవటం, పని తొందరగా తెమలక చెరువు కాలస్వమైంది పశువులన్నీ యిండ్లకు చేరుతున్నాయి. మసక మసకగా చీకటి ఆలుము కుంటుంది. గబగబా పరిగెత్తింది. నీళ్ళు వీడపోసుకో కుండానే బుజాని కెత్తుకొని-యింటి దారికి మళ్ళింది.

“రంగీ...తొలగవే” విన్నించిన కేకకు వెనుదిరిగి చూసింది. కోడె దూడ వాకటి పరుగెత్తుకొస్తుంటే తప్పించుకొనే రంగికి కాలు వణికి కడవ పట్టతప్పింది. వళ్ళంతా తడిసి ముద్దయింది. వెంకటేశం నవ్వు కుంటూ వస్తూ ఏమీ రంగి వెంకడు మతిలో కొచ్చిండా? లేకవేసినా చూడలేదు.

రంగికి అరికాలు మంట నెత్తి కెక్కింది కోడెను గెదిమింది కాక, వైగా ఎగసికం సేత్తున్నావా; అంది కోపంగా.

“ఓ యబ్బో...నీ మీదకు నేను గెది

మానా? కావాలంటే మాసిన కుండొకటి యిత్తాలే ఏడ్వకు”

ఓడికోస మిత్తావు. నువ్వు పెయ్యబట్టే కుండ పగిలింది”

“ఓ సోసి ...బెదిరితుండావే బెదిరితే యిత్తాననుకొన్నావా?”

“కుండియ్య కుంటే వాడుల్లానేంటి?”

“వెంకటేశం రంగికి సీ ఓ సారి తీక్షణంగా చూసి ముందుకు నడిచాడు. రంగి ఆనుసరించింది, చెలక పెట్టు దూరంలో కొనయిల్ల వెంకటేశానిది.

కాకులరుసున్నాయి పొద్దు పూర్తిగా పోయింది. చీకటి హంసలా నడుచుకుంటూ వస్తోంది. చెరువు మీద చీకటి, వెలుగులు కథలు చెప్పకుంటున్నాయి.

“తొందరగా తే...”గుమ్మాన్ని పట్టుకొని గడమా యించింది.

వెంకటేశం-అకస్మాత్తుగా వెనుదిరి గాడు. అనుకోని సంఘటనకి రంగి తెల్ల పోయింది. జరిగేది పూహకొచ్చి విహ్వాలైంది. వున్న బలాన్ని క్రోడీకరించు కోంది. ఆ ఊణావ విం విం లాడింది. అరవాలనుకోలేదు. అసలు నోడు కదల కుండా వుంది. పెదాలతో, పండ్లతో, నోటికి కట్టిన గుడ్డను తప్పించుకోలేక పోయింది. అదిను పట్టిన చేతులు కాడల్లా మారిపోయాయి.

వెంకటేశం బలవంతాన పుడేకంలో తన పని చేసుకొపొతుంటే కండ్లలోకి నీళ్ళో చ్చి చెవులమిదికి కారటం వెంకటేశం కన్నించలేదు, చీకటి తనలో దాచుకుందో వెంకటేశం కండ్లకి మసకలు క్రహ్మాయో...ఏమో చేప్పటం దుర్లభం-

ఎగసిపడే శ్వాసతో, గోలచేస్తే నీతే మోసమన్నట్లు మూడు ముక్కల్లో చెప్పి-సంధులోకి పొయ్యాడు. రంగి చీకట్లో నిల్చుంది వాడిచ్చిన కుండని అందుకొని-గడుగుతేసి కొట్టి పరిగెత్తుకొచ్చింది.

నాంచారమ్మ-తడసి పస్తున్న రంగిని చూసి “ఎలాగిలింది” అని, అంతలోనే “ఏడుత్తున్నావా? పోతే పోయిందిలే” అన్నది, రంగికి ఏడ్చు మరీ ఎక్కువైంది అటదారుతో. మట్టాడకుండా పాకతేసి

పరుగెత్తింది, నాంచారమ్మ కోడలు సున్ని తత్వానికి మురిసిపోయింది.

రంగి కారాత్రీ అన్నం సహించలేదు. వెంకడు బ్రతిమలాడినా తినలేదు. తనూ తిననని మంకు పట్టటంలో-వాడు కలిపి అందించిన ముద్ద నోట్లో పెట్టుకొని-మంచం మీదికి చేరింది.

మధ్యరాత్రయినా రంగికి నిద్రపట్టటం లేదు, గుండెల్లో మంట, వళ్ళంతా ముళ్ళ మీదవుంది. ఆ లో చ న య...ఏడ్చు... మిళితమై తల వేడెక్కింది. అరంకాని-అంతంలేని ఆలోచనలు-అత్తకు చెప్పాలో వద్దో, కూడా తెలియలేదు. అత్తనులేపింది. మీదపడి ఏడ్వటం ఆరంభించింది నాంచారమ్మకి ఆయోమయమైంది.

“ఏమిటే. పిల్లదానా, పోతే పోయిం దన్నాగా, మళ్ళీ”...

“మరే...అలా... చెరువునుంచి వత్తుంటే...చే....”

అబ్బు...చే...చే...చే...సగ చప్పరాద చే...“నాంచారమ్మ.

“వెంకటేశం కోడెదూడెను వుసి కోలి పిండు, కుండపట్టు తప్పి పగిలింది.”

“అయితే మూలే...పడుకో”

“అదికాదల్లా, వాడు యింటికి పిల్చుక పోయిండు”

“ఎవుడు, వాడా, ఎందుకూ-” నిద్ర

శుభవార్త

డాక్టర్లకు సాధ్యము కాని వి. పదలివేయబడిన అన్ని వ్యాధులకు చికిత్స చేయబడును. కుప్ప, బొల్లి కేన్సర్, కీయ, పిచ్చి నపుంసకత్వము సంతానము లేనివారు కూడా శ్రీయోగి గారి చికిత్స వలన సంపూర్ణ ఫలమును బడయగలరు.

కావలసిన వారికి కాయకల్ప చికిత్స చేయబడును ఈ చికిత్స పల్ల డేహములో వున్న వ్యాధులు తొలిగిపోవుటయేగాక మాతనయవ్యవము కలుగును వివరము కోరు వారు పోస్టుఖర్చులకు ఒక రూపాయి పంపవలెను.

ఆడ్రసు :

యోగోశ్రమము

పోస్టు: పెదవల్లెదు

విశాఖ పట్నము-5

తెల్ల వెంట్రుకల నివారణ

మా గురించి మేము పొగడు కోవడం మాకు గిట్టదు. మా కేశ రంజన్ పరిమళ ఆయుర్వేద తెల్లం వాడినయడం తెల్ల వెంట్రుకలు వల్ల బడగలవు. తిరిగి తెల్ల వెంట్రుకలు రావు. మనో శక్తిని, కంటి చూపును పెంచును. వాడినవారు వేలాది ప్రజలు బాగుపడినారు. నమ్మకం కుదరనిచో డబ్బు వాపసు యివ్వ బడును.

Bengal Aurved Bhavan

P. O. Katrisari (Gaya)

మత్తోదింది నాంచారమ్మకు.

“కుండ యిత్తానని”-

“మరి, యియ్యలేదుగా; నేనడుగు తాలే”-

“వుహు-మరే ...వాడే నా పయిట గుంజిండు-”

“అం” తృప్తి పడింది. “ఓసే నీ బండ బడ బరే ఎంకా” నాంచారమ్మ వెంకడ్చి లేపింది. రంగికి ఆలోచనలూగిపోయాయి. పర్యవసానం-ఆలోచనల కతీతంగావుంది.

కాసేపటికి వెంకడు రంగి దగ్గరకొచ్చి-మెడ వెనక్కు విరచి “నిజమేనానే?” అన్నాడు-అన్వయంలో కోపం తలూపింది రంగి.

వెంకడికి రక్తం వుప్పొంగింది. పండ్లు కొరికాడు. ముఖం మీదకు అవిర్భావాయి. ఓక్షణం రంగికి తీవ్రంగా చూసి-వెనక్కి వెళ్లి, సూరకు దోపిన బరిసె తీసికొని చీకట్లోకి పరిగెత్తాడు. కొడుకలా పరిగెత్తటంతో వణికి పోయిన నాంచారమ్మ తనూ అనుపరిచింది.

వెంకటేశం గుడిసె కడం కట్టిన తడిక విరిగింది. వెంకడ్చి బరిసెనూ చూసిన వెంకటేశం-భయపడ్డాడు. గొంతు ఎండి పోయింది.

“నిజమేనారా, బరే నిజం చెప్పు - చసావ్” ఆ సూటర్లో బరిసెను మించిన వాడి తనం కన్పించింది వెంకటేశానికి.

“వెదవి కడంపోయాడు. వెంకటేశం వెంకడి చేతిలోని బరిసె దూసుకపోయింది. గుమ్మంలో నున్న నాంచారమ్మ వణికి పోయింది.” ఎదవ నాయాల-యిన్నాళ్ళ నుంచి కాపాడుకున్న దాన్ని-ఒక్క గడియ లోనె కాపేసేవ్వరా” చచ్చిన జీవాన్ని మళ్ళీ పొడిచాడు.

బయటికొచ్చి, వణికి పోతున్న తల్లి చేయవట్టుకోసే మోసంగా నడిచాడు.

“రంగి...” మంచమీదలేని రంగిని పిలిచాడు వెంకడు, బలకలేదు రంగి, మళ్ళీ పిలిచాడు. మోసం పలికింది. వెంకడు తల్లిలేని ప్రశ్నార్థకంగా చూసి గట్టిగా కేక లేశాడు. వెళ్ళిరించింది. వెంకడిలో కంసర మెత్త సాగింది. నాంచారమ్మ దిగాలుతో కొడుక్కేసి చూడటం మనహా మరేమి అనలేదు

అరిపోయిన దీపాన్ని వెలిగించుకొని

దొడ్డి, పెరడు గాలించి గాబరా ఎత్తి పోయాడు వెంకడు, ఏచనుకున్నాడో... బావిలోకి చూశాడు. దీపం క్రిందపడి ముక్కలయింది.

ఓక్షణం మాస్పడిన వెంకడు కెవ్వన కెనేసి నేలకు కరుచక పోయాడు.

విప్పించిన కేకకు నాంచారమ్మ వులికి పడి పరిగెత్తుకొచ్చింది. పడి పోయిన వెంకడి పలుకరించినది అగె పోతున్నా గుండెను ఆదిమిపట్టుకుంటు వీపు చరిచింది.

వెంకడి వె్రిచూపులు... కొత్తగా వున్నాయి.

అనుమానంగా తనూ చూసింది బావి లోకి-వులిక్కిపడింది.

“రంగి...రంగి...” వెనుక కేకలేస్తూ- చీకట్లోకి పరుగెత్తాడు-వెంకడు

యింత వరకు మనుష్యుల్లో కలువలేదు పిచ్చివెంకడు; నాంచారమ్మ ఆలోచనలోంచి అగి వింది ఎవరో పిలుస్తున్నారు.

“ఏమైంది” ఏడ్చు తుడుచుకుంటూ గోవింద రామయ్య నడిగింది.

వక్కావాటా మనిషి గోవింద రామయ్య గాబరా నడుతూ “వెంకడు బావిలో పడ్డాడు. అన్నాడు.

“ఏబావిలో పడ్డాడు?” అన్నాడు “రంగి పడ్డ బావిలోకే”

నాంచారమ్మ మరిలేదు-మోసంగా పోయింది మరోలోకానికి-

బంధం తెచుకున్న ఆవు. దూడకోసం ఆరుస్తుంది.



ప్రకటన

అయారు డి|| మున్సఫ్ కోర్టు లో,

E. P. 28/67 Os 100/64

వాడి|| వెంకటరామ రెడ్డి

Vs.

ప్రతివాడులు గూలాబి, వగైరాలు

వాది: తనయొక్క ఆశుక వ్రతం డిక్రి మొత్తం రాబట్టు కొనుటకు గాను క్రింద కనుపరచిన పెడ్యూలు దాఖలా ఆస్తులను యాలం వేయను అమలు జరిపియున్నారు. సప్రయాలం వచ్చి 15-4-68 తేదీలు కొద్దనాడు వై కొర్టు ఆఫరబలో యాలం

వేయదురు కొనుగోలుదారు యాలంలో నవాయి చేయవచ్చును. యాలంకు సంబంధించిన యావత్తూ విషయములు కావలసిన వారు డిక్రి హోల్డరు పకీలుగారి ఆఫీసు నుండి తెలుసుకోవచ్చును.

- పెడ్యూలు -

కర్నూలు రి|| డి|| అలూరు స||రి||కి|| హాత్తి బెకగల్లు గ్రామముకు చెందిన భూమి వివరం

Kind Village, S. No. Sirkardry. Hathiblagal 1495. C. A. C. Taram. D.Hs Value, 4.83. 4.40. Rs. 50/- Upset Price. Rs, 800/-

కర్నూలు రి|| డి|| అలూరు స||రి|| అరికీర గ్రామమునకు జెందిన భూమి వివరం.

Kind, Village, S. No. Sirkar Dry. Arikera 170 పైకి. A.C. Tarm. DHs Valu, upset Price 4-00 2-4-0 Rs.400/- Rs. 1200/- Boundries: S. No. 170 Paik:- East:- Polimera. West:- Land of Sivarudrappa. North:- Land of Uravakonda Maldappa. South:- Land of Alur. Vadde Sanjappa.

కర్నూలు రి||డి|| అలూరు స||రి||డి|| అలూరు గ్రామమునకు జెందిన ఇల్లు వివరం.

House situated inthe Village of Alur in 3rd Ward, bearing Door No 737 Asst. No. 703 with the following boundries:-

East: Thirupathayya's house West:- House of Bandi Bhumappa. North:- Rastha. South:- Nese Lakshmaiah floor mill and house.

House facing North. 4 Saralu, 5 AnKanal. D H Valu. Upset Price Rs. 300/- Rs. 700/- G. SREENIVASA RAO Advocate for Decree holder.